ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)
z 27. októbra 2005 *

Vo veci T-305/04,

Eden SARL, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: M. Antoine-Lalance, advokát,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 24. mája 2004 (vec R 591/2003-1), týkajúcemu sa zápisu čuchového označenia Vôňa zrelej jahody ako ochrannej známky Spoločenstva,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia V. Tiili a O. Czúcz,

tajomník: B. Pastor, zástupkyňa tajomníka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. júla 2004,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. októbra 2004,

po pojednávaní z 21. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 26. marca 1999 Laboratoires France Parfum SA (ďalej len „LFP“) podal na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

2 Ochranná známka, ktorej zápis sa požadoval, je čuchové označenie, ktoré nemožno vnímať vizuálne, opísané slovami „vôňa zrelej jahody“ a zodpovedá mu toto farebné vyobrazenie:

3 Tovary, pre ktoré sa požadoval zápis, sú zaradené do tried 3, 16, 18 a 25 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú týmto opisom:

— Trieda 3: „Bieliace prípravky a iné látky na prádlo; čistiace, leštiace, odmasťovacie a brúsne prípravky, mydlá, dezodoračné mydlá, voňavkárske výrobky, toaletné vody, parfumované vody, éterické esenciálne oleje, oleje na toaletné účely, mandľové oleje a mandľové mlieka na kozmetické účely, čistiace mlieka na toaletné účely, farby na kozmetické účely, kozmetické výrobky proti poteniu, kozmetické prípravky, rúže, vata na kozmetické účely, práškový make-up, kozmetické prípravky určené na starostlivosť o pleť, kúpeľové kozmetické prípravky, vatové tyčinky na kozmetické účely, kozmetické krémy, kozmetické ceruzky, prípravky na odstraňovanie líčidla, líčidlá, papierové šablóny na maľovanie očí, laky na nechty na kozmetické účely, pomády na kozmetické účely, kozmetické opaľovacie prípravky, šampóny, mlieka na vlasy, kozmetické

farby, holiace prípravky, pleťová voda po holení, prípravky na čistenie zubov, ústne vody, nie na lekárske účely, práškový púder na úpravu, depilačné prípravky, mlieka na vlasy, krémové masky na vlasy, olejové masky na vlasy, voňavkárske výrobky, leštiace kamene, pemzy“,

— trieda 16: „Papiernický tovar, guličkové perá, ceruzky, násady na ceruzky, gumy, hárky papiera, zošity, pijavý papier, útržkové bloky; tlačoviny, knihy, časopisy, noviny, periodiká, vzdelávacie alebo vyučovacie pomôcky (s výnimkou prístrojov a zariadení), hracie karty“,

— trieda 18: „Výrobky koženej galantérie z pravej kože alebo z imitácie kože (s výnimkou puzdier upravených pre výrobky, ktoré majú obsahovať, rukavíc a opaskov), peňaženky, puzdra na kľúče, náprsné tašky, kabelky, cestovné tašky, aktovky, sedlárske výrobky, lodné kufre a kufre, tašky pre motocykle, kožušinové pokrývky; dáždniky, vychádzkové palice; odevy, najmä nohavice, košele a náprsenky, sukne a šaty, bielizeň, bundy a zvrchníky; obuv, klobučníčke výrobky, a všetky odevy na šport, kožené odevy“,

— trieda 25: „Odevy, bielizeň, nohavičky, pánske spodky, tričká, kombinézy (oblečenie a kombiné), osobná bielizeň, kostýmy, obleky, kravaty, košele, náprsenky, šerpy, sukne, spodničky, podprsenky, plášte, nohavice, župany, saká, bundy, plavky, plážové oblečenie, šaty, župany, ponožky, podpinky; obuv, obuv (vysoká), sandále, športová obuv; klobúky, šiltovky, čiapky“.

4 Rozhodnutím zo 7. augusta 2003 prieskumový pracovník zamietol prihlášku podľa článku 38 nariadenia č. 40/94 z dôvodu, po prvé, že prihlasované čuchové označenie nebolo možné znázorniť graficky a v dôsledku toho sa na neho vzťahoval článok 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia a po druhé, že nemalo vo vzťahu k niektorým z požadovaných tovarov rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia.

5 Dňa 6. októbra 2003 podal LFP na ÚHVT odvolanie podľa článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94 proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka.

6 Rozhodnutím z 24. mája 2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie") prvý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie z dôvodu, že požadované označenie nemohlo byť znázornené graficky v zmysle článku 4 nariadenia č. 40/94 a v dôsledku toho sa na neho vzťahoval dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94.

7 Úkonom z 21. decembra 2000 došlo k prevodu LFP na žalobcu. Dňa 9. júla 2004 bol tento prevod oznámený ÚHVT, ktorý 20. júla 2004 oznámil zápis prevodu práv z prihlášky ochrannej známky Spoločenstva v prospech žalobcu.

Návrhy účastníkov konania

8 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

9 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

10 Na podporu svojej žaloby uplatňuje žalobca jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94.

Tvrdenia účastníkov konania

11 Žalobca pripomína, že Súdny dvor v rozsudku z 12. decembra 2002, Sieckmann (C-273/00, Zb. s. I-11737), rozhodol, že označenia, ktoré nemôžu byť samé osebe vnímané vizuálne, ako sú napríklad zvuky alebo vône, môžu tvoriť ochrannú známku pod podmienkou, že ich možno znázorniť graficky. Žalobca tvrdí, že v tomto rozsudku Súdny dvor dospel k názoru, že vôňu možno znázorniť graficky pomocou obrázkov, čiar alebo znakov a že znázornenie musí byť „jednoznačné, určité, ucelené,

ľahko pochopiteľné, zrozumiteľné, stále a objektívne“ (bod 55 rozsudku). Tvrdí, že predovšetkým pokiaľ ide o čuchové označenia, Súdny dvor rozhodol, že „požiadavky grafického znázornenia nespĺňa chemický vzorec, opis pomocou písaných slov, predloženie vzorky vône alebo ich kombinácia“ (bod 73 rozsudku).

12 Žalobca vytýka odvolaciemu senátu, že túto judikatúru uplatnil v prejednávanej veci bez zohľadnenia osobitostí dotknutej prihlášky.

13 Po prvé tvrdí, že na rozdiel od prihlášky, ktorá bola predmetom sporu v už citovanom rozsudku Sieckmann, táto prihláška neobsahuje ani vzorku, ani chemický vzorec. Tvrdí, že odvolací senát mal preskúmať, či grafické znázornenie v prihláške pozostávajúce zo slovného opisu a z farebného znázornenia zrelej jahody spĺňa podmienku uvedenú v článku 4 nariadenia č. 40/94.

14 Po druhé sa žalobca domnieva, že odvolací senát vykonal nesprávny rozbor grafických prvkov obsiahnutých v prihláške.

15 Pokiaľ ide o slovné znázornenie, žalobca v odpovedi na tvrdenie, podľa ktorého opis požadovanej ochrannej známky v prihláške možno vykladať subjektívne, uvádza, že táto poznámka nie je relevantná, pretože každé označenie môže byť jednotlivcami vnímané odlišne. Uvádza, že označenie musí byť jedine spôsobilé rozlíšiť tovary, ktoré označuje, a že na to, aby ochranná známka spĺňala túto funkciu stačí, aby bola

ako taká vnímaná ľudskou bytosťou. Pre každé označenie platí, že spotrebiteľ vytvára duševnú asociáciu medzi formou, ktorú vníma, a dotknutým označením v závislosti od svojej kultúry a zmyslovej skúsenosti.

16 Odvolávajúc sa na už citovaný rozsudok Sieckmann žalobca tvrdí, že stačí, aby grafické označenie bolo „jednoznačné" a že nie je potrebné skúmať, či toto označenie bude vnímané spotrebiteľom viac alebo menej subjektívne. V tomto zmysle sa domnieva, že kritérium týkajúce sa objektivity označenia neexistuje v prípade ostatných druhov označení a že by sa teda nemalo vyžadovať ani v prípade čuchových označení.

17 Žalobca uvádza, že tvrdenie odvolacieho senátu, podľa ktorého by existoval rozdiel medzi opisom a vôňou s ohľadom na to, že existuje veľa druhov jahôd, ktoré sa od seba líšia vôňou, je nesprávne. Tvrdí, že predložené dôkazné prostriedky preukazujú, že vôňa jahody zostáva v prípade každej odrody rovnaká a rozdielna je len chuť. Z toho vyvodzuje, že vôňa zrelej jahody je nemenná a stála.

18 Žalobca dodáva, že vôňa, ktorá je predmetom prihlášky, je tiež určitá, pretože nejde o akúkoľvek vôňu jahody, ale o vôňu zrelej jahody. Okrem iného je táto vôňa spotrebiteľovi, ktorý si ju zapamätával od detstva, dobre známa.

19 Ďalej, pokiaľ ide o obrazové znázornenie, žalobca tvrdí, že odvolací senát v napadnutom rozhodnutí nevysvetľuje, prečo kombinácia slovného opisu a vyobrazenia nie je dostatočne určitá a jednoznačná. Tvrdí, že vyobrazenie zrelej jahody nemôže vnímať izolovane ani verejnosť, ani príslušné orgány, ale že toto

vyobrazenie sa spája s inými údajmi v prihláške, a to so znázornením „vône zrelej jahody" a „čuchovou ochrannou známkou". Prihlasovaná ochranná známka teda vytvára celok, ktorý ako taký vnímajú orgány a verejnosť.

20 Napokon, pokiaľ ide o kombináciu dvoch grafických prvkov, opisu a vyobrazenia, žalobca napáda tvrdenie odvolacieho senátu, podľa ktorého „ak opis pomocou slov vôňa zrelej jahody alebo jednoduchá reprodukcia vyobrazenia jahody nie sú samé osebe spôsobilé splniť požiadavky grafického znázornenia, ani ich kombinácia nie je takej povahy, aby tieto požiadavky, predovšetkým požiadavky zrozumiteľnosti a určitosti, splnila". Žalobca sa domnieva, že odvolací senát sa obmedzil na prevzatie formulácie z už citovaného rozsudku Sieckmann, hoci prvky použité na vyobrazenie dotknutej ochrannej známky sa líšia od prvkov ochrannej známky, ktorá bola dotknutá v tomto rozsudku. Vytýka odvolaciemu senátu, že v napadnutom rozhodnutí preskúmal slovný opis a vyobrazenie oddelene, namiesto toho, aby preskúmal vyobrazenie ochrannej známky ako celok.

21 Žalobca sa teda domnieva, že grafické znázornenie ochrannej známky spĺňa požiadavky stanovené judikatúrou. Tvrdí, že slovný opis je jednoznačný, určitý, ľahko pochopiteľný, zrozumiteľný, stály a objektívny a že vyobrazenie umožňuje vyjadriť označenie ako celok. Keďže kombinácia týchto dvoch prvkov spĺňa požiadavku grafického znázornenia stanovenú v článku 4 nariadenia č. 40/94, je potrebné prihláške vyhovieť.

22 ÚHVT podporuje posúdenie, ktoré vykonal odvolací senát.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

23 Podľa článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94 sa do registra nezapíšu označenia, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami článku 4 tohto nariadenia. Článok 4 stanovuje, že „ochranná známka spoločenstva môže pozostávať z akýchkoľvek označení, ktoré sa dajú znázorniť graficky, najmä slov vrátane osobných mien, vzorov, písmen, číslic, tvaru tovarov alebo ich obalov, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov".

24 Konkrétne, pokiaľ ide o zápis čuchových ochranných známok, Súdny dvor v súvislosti s článkom 2 smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92), ktorého znenie je rovnaké ako znenie článku 4 nariadenia č. 40/94 rozhodol, že „ochranná známka môže pozostávať z označenia, ktoré samo osebe nie je spôsobilé, aby bolo vnímané vizuálne pod podmienkou, že ho možno graficky znázorniť predovšetkým pomocou obrázkov, čiar alebo znakov a že je jednoznačné, určité, ucelené, ľahko pochopiteľné, zrozumiteľné, stále a objektívne" (rozsudok Sieckmann, už citovaný).

25 Na úvod je potrebné uviesť, že napriek skutočnosti, že, ako to bolo potvrdené na pojednávaní, čuchová pamäť je pravdepodobne najspoľahlivejšou, akou disponuje ľudská bytosť a že v dôsledku toho majú hospodárske subjekty zrejmý záujem využívať čuchové označenia na identifikáciu svojich výrobkov, nemenej platí, že grafické znázornenie označenia musí umožňovať presnú identifikáciu označenia s cieľom zabezpečiť správne fungovanie systému zápisu ochranných známok (rozsudky Súdneho dvora Sieckmann, už citovaný, body 46 a 47; zo 6. mája 2003, Libertel, C-104/01, Zb. s. I-3793, bod 28, a z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, Zb. s. I-6129, body 25 a 26). V dôsledku toho nemožno meniť ani zmierňovať podmienky prijateľnosti grafického znázornenia s cieľom umožniť zápis označení, ktorých povaha grafické znázornenie sťažuje.

26 V prejednávanej veci pozostáva požadovaná čuchová ochranná známka z kombinácie obrazového prvku, vyobrazenia reprodukovaného v bode 2 vyššie a zo slovného popisu „vôňa zrelej jahody". Odvolací senát dospel k názoru, že toto znázornenie nie je prijateľným grafickým znázornením v zmysle článku 4 nariadenia č. 40/94, ako je vykladaný judikatúrou, a zamietol zápis ochrannej známky z dôvodu uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94.

27 Po prvé, pokiaľ ide o slovný prvok, odvolací senát dospel k názoru, že na jednej strane uvedený opis podlieha subjektívnym faktorom, a teda by mohol byť vykladaný subjektívne, a na strane druhej, že je obtiažne opísať dotknuté označenie dostatočne jednoznačne, určito a nepochybne a že z dôvodu, že vôňa jahody sa líši v závislosti od odrody by nevyhnutne existoval rozdiel medzi samotným opisom a skutočnou vôňou. Odvolací senát z toho vyvodil, že opis nemôže predstavovať grafické znázornenie vône, ktorej údajným písomným vyjadrením je.

28 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zastáva názor, že ak, ako to vyplýva z už citovaného rozsudku Sieckmann, opis nemôže predstavovať grafické znázornenie čuchových označení, ktoré možno opísať mnohými spôsobmi, nemožno vylúčiť, že čuchové označenia by mohlo prípadne byť predmetom opisu spĺňajúceho všetky podmienky článku 4 nariadenia č. 40/94, ako je vykladaný judikatúrou.

29 V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že vôňa jednotlivých druhov zrelej jahody sa nelíši a že v dôsledku toho je opis „vôňa zrelej jahody" jednoznačný, určitý a objektívny. Tento záver zakladá na dvoch štúdiách priložených k svojej žalobe.

30 Pokiaľ ide o štúdiu vykonanú Inštitútom na ochranu vôní (Institut pour la protection des fragrances) je potrebné uviesť, že keďže nebola predložená odvolaciemu senátu, nemožno ju zohľadniť. Totiž z dôvodu, že cieľom odvolania podaného na Súd prvého stupňa je kontrola zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 63 nariadenia č. 40/94, nie je úlohou Súdu prvého stupňa opätovne preskúmavať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dôkazné prostriedky, ktoré boli po prvýkrát predložené až tomuto súdu [rozsudky Súdu prvého stupňa z 3. júla 2003, Alejandro/ÚHVT — Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Zb. s. II-2251, bod 67, a z 1. februára 2005, SPAG/ÚHVT — Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb. s. II-287, bod 20].

31 Ďalej, pokiaľ ide o štúdiu vypracovanú Európskou spoluprácou v oblasti vedeckého a technického výskumu (Coopération européenne dans le domaine de la recherche scientifique et technique) (COST), je potrebné uviesť, že táto štúdia nepotvrdzuje tézu žalobcu, podľa ktorej majú všetky odrody jahody rovnakú vôňu. Z tabuliek 4, 5 a 6 tejto štúdie vyplýva, že degustátori degustačnej hodnotiacej komisie museli podľa vône rozlíšiť odrody jahôd, ktoré boli predmetom piatich z deviatich zberov úrody skúmaných štúdiou (predovšetkým tých z 9. júla 1997, 3. a 10. júna 1998, 15. júla 1998 a z 2. júna 1999) a to s možnosťou omylu 5 % a menej, čo podľa vysvetliviek k tabuľkám znamená, že medzi rozdielnymi odrodami jahody existujú podstatné rozdiely vo vôni. Tento výklad potvrdzuje skutočnosť, že pravdepodobnosť omylu pre opis „vôňa jahody" je pre niektoré zbery rovnaká ako pravdepodobnosť omylu pre iné opisy, ako napríklad „chuť jahody (aróma)" alebo „sladká chuť", ktoré štúdia považuje za zvlášť spôsobilé na odlíšenie odrôd jahôd.

32 Iste, z týchto tabuliek vyplýva, že vôňa jahody významným spôsobom neumožňovala rozlíšiť odrody jahôd zo všetkých zberov úrody. Je však potrebné uviesť, že na overenie dôvodnosti tvrdenia žalobcu, podľa ktorého je vôňa zrelej jahody jedinečná a nepochybná pre všetky odrody, nie je nevyhnutné dôsledne uviesť významné rozdiely vo vôni. Samotné zistenie, že v piatich z deviatich zberov úrody skúmaných v štúdii museli byť odrody rozlišované podľa vône totiž stačí na preukázanie, že vôňa jahody nie je jedinečná.

33 Je potrebné uviesť, že dôkazné prostriedky predložené odvolaciemu senátu preukazujú, že vôňa jednotlivých odrôd jahôd sa líši. V dôsledku toho, keďže opis „vôňa zrelej jahody" by sa mohol vzťahovať na niekoľko odrôd, a teda na niekoľko rozdielnych vôní, nie je ani jednoznačný, ani určitý a neumožňuje vylúčiť prvok subjektívnosti v procese identifikácie a vnímania požadovaného označenia.

34 Okrem toho je nepochybné, že v súčasnosti neexistuje medzinárodná klasifikácia vôní vo všeobecnosti, ktorá by podľa vzoru medzinárodných kódov farieb alebo hudobných znakov umožňovala objektívnu a určitú identifikáciu čuchového označenia vďaka priradeniu pomenovania alebo určitého a vlastného kódu každej vôni.

35 Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal, že odvolací senát sa dopustil pochybenia, keď dospel k názoru, že opis „vôňa zrelej jahody" nie je objektívny, jednoznačný a určitý.

36 Po druhé, pokiaľ ide o obrazový prvok, odvolací senát potvrdil, že „toto znázornenie [bolo] ešte menej určité ako slovný opis" z dôvodu, že na jednej strane, „príslušné orgány a verejnosť nemohli určiť, či označenie ako predmet ochrany je vyobrazením samotnej zrelej jahody alebo jej vône" a na strane druhej, vyobrazenie jahody „by bolo rozumovo nahradené jeho lingvistickým ekvivalentom ‚červená jahoda' [alebo] ‚zrelá jahoda', ktoré sú novou definíciou vône pomocou slov a ktorú je už potrebné považovať za príliš neurčitú".

37 V tejto súvislosti je potrebné na prvom mieste uviesť, ako to tvrdí žalobca, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné sa domnievať, že orgány a verejnosť by nemohli určiť, či je chránené označenie obrazovým označením

pozostávajúcim z jahody, alebo označením čuchovým, ktoré má údajne rovnakú vôňu ako zrelá jahoda. Totiž z dôvodu, že v prihláške je uvedené, že ide o čuchovú ochrannú známku neexistuje pochybnosť o povahe zapisovaného označenia, rovnako ako sú orgány a verejnosť spôsobilé určiť, či hudobný zápis predstavuje obrazové označenie spočívajúce v čiarach a znakoch alebo melódiu, ktorej prepisom je.

38 Na druhom mieste Súd prvého stupňa uvádza, že skutočnosť, že vyobrazenie jahody môže byť rozumovo nahradené výrazom „červená jahoda", nie je relevantné. Totiž každé obrazové znázornenie ochrannej známky bez ohľadu na jeho druh môže byť opísané slovne a bude rozumovo nahradené opisom v každom prípade, keď sa dá tento opis zapamätať ľahšie ako samotné obrazové znázornenie. Predovšetkým hudobný zápis zvukového označenia pozostávajúceho z veľmi známej melódie bude s veľkou pravdepodobnosťou rozumovo nahradený názvom tejto melódie.

39 V už citovanom rozsudku Sieckmann (bod 69) Súdny dvor rozhodol, že na prípustnosť grafického znázornenia čuchovej ochrannej známky sa vyžaduje, aby znázorňovalo vôňu, ktorej zápis sa požaduje a nie výrobok, ktorý ju vydáva. Dospel teda k názoru, že chemický vzorec látky vydávajúcej dotknutú vôňu nemožno považovať za prijateľné grafické znázornenie.

40 Z toho dôvodu môže Súd prvého stupňa uviesť iba to, že vyobrazenie jahody obsiahnuté v prihláške, znázorňujúce iba ovocie, ktoré vydáva vôňu údajne zhodnú s dotknutým čuchovým označením a nie požadovanú vôňu, nie je grafickým znázornením čuchového označenia.

41 Okrem toho sa na toto vyobrazenie vzťahujú rovnaké výhrady ako na opis „vôňa zrelej jahody". Totiž z dôvodu, že ako už bolo uvedené, jahody, alebo aspoň niektoré z nich, majú rozdielnu vôňu v závislosti od odrody, vyobrazenie jahody, ktorej odroda nie je konkretizovaná, neumožňuje s jednoznačnosťou a určitosťou identifikovať požadované čuchové označenie.

42 V dôsledku toho je potrebné súhlasiť aj so zisteniami odvolacieho senátu týkajúcimi sa vyobrazenia červenej jahody.

43 Na treťom mieste, pokiaľ ide o kombináciu slovného opisu a vyobrazenia, odvolací senát dospel k názoru, že keďže dva prvky neboli prijateľným grafickým znázornením, nemožno ani ich kombináciu považovať za prípustné znázornenie.

44 Žalobca vytýka odvolaciemu senátu, že preskúmal dva prvky znázornenia oddelene namiesto toho, aby ich preskúmal ako jediné vyobrazenie, a tvrdí, že vyobrazenie dopĺňa opis v tom zmysle, že odráža stav zrelosti, v akom jahoda vydáva dotknutú vôňu, vyjadrujúc tak grafické znázornenie ako celok.

45 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa na úvod uvádza, že z judikatúry vyplýva, že kombinácia prostriedkov znázornenia, ktoré sami osebe nespĺňajú požiadavky grafického znázornenia, nie je takej povahy, aby tieto požiadavky spĺňala a že je nevyhnutné, aby aspoň jeden z prvkov vyobrazenia spĺňal všetky podmienky (rozsudky Sieckmann, už citovaný, bod 72, a Libertel, už citovaný, bod 36). V dôsledku toho, z dôvodu, že dotknutý slovný opis a vyobrazenie zrelej jahody reprodukované v bode 2 vyššie boli považované za nespĺňajúce požadované podmienky grafického znázornenia, je potrebné uviesť, že ani ich kombinácia nie je prijateľným grafickým znázornením.

46 Okrem toho v rozpore s tvrdením žalobcu nepridáva vyobrazenie vo vzťahu k slovnému opisu žiadnu dodatočnú informáciu. Údajne pridaná informácia, a to

stav zrelosti, v akom jahoda vylučuje dotknutú vôňu, je už totiž obsiahnutá v danom opise, pretože tento upresňuje, že ide o vôňu „zrelej" jahody. Keďže dva prvky vyobrazenia prinášajú tú istú informáciu, ich kombinácia nepredstavuje viac ako súhrn týchto dvoch zložiek a umožňuje vyvrátiť výhradu vznesenú proti individuálnemu posúdeniu každého z nich.

47 Z uvedeného vyplýva, že odvolací senát mohol oprávnene dospieť k názoru, že dotknuté čuchové označenie nebolo graficky znázornené v zmysle článku 4 nariadenia č. 40/94, ako je vykladaný judikatúrou.

48 V dôsledku toho, keďže jediný uplatnený žalobný dôvod nie je dôvodný, je potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách

49 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalovaného.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

Jaeger Tiili Czúcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. októbra 2005.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Jaeger